

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobce: **N., k. s.**, se sídlem ■■■, zastoupena JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem AK BŘESKÝ, HEIPLÍK, VOSÁTKA, s.r.o., se sídlem Botičská 1936/4, 128 00 Praha 2, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného č. j. 14577/2016-900000-304.2 a č. j. 14588/2016-900000-304.2, obě ze dne 24. 3. 2016,

t a k t o :

- I. Žaloby proti rozhodnutím Generálního ředitelství cel ze dne 24. 3. 2016, č. j. 14577/2016-900000-304.2 a č. j. 14588/2016-900000-304.2, se z a m í t a j í .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

Včas podanými žalobami, ke společnému projednání spojenými usnesením ze dne 28. 2. 2017, č. j. 59 Af 18/2016-51, se žalobce domáhá zrušení:

- 1) rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 14577/2016-900000-304.2, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 2. 10. 2014, č. j. 36755-11/2014-560000-11, jímž celní úřad rozhodl podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, o propadnutí 3,5 l zajištěných vybraných výrobků (lihovin) – konkrétně 7 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Kirsch, neboť žalobce s vybranými výrobky dne 16. 7. 2014 nakládal

způsobem podle § 42 odst. 2 zákona o spotřebních daních, když je skladoval bez dokladu uvedeného v § 5 zákona o spotřebních daních;

2) rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 14588/2016-900000-304.2, kterým žalovaný změnil rozhodnutí celního úřadu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 60344-3/2014-560000-11, jímž celní úřad rozhodl podle § 42d odst. 1 písm. a) ve spojení s § 42 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních o propadnutí 6,5 l zajištěných vybraných výrobků (lihovin) – konkrétně 2 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Kirsch a 11 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Zitronen; změna prvostupňového rozhodnutí spočívala v tom, že žalovaný vyslovil, že s vybranými výrobky žalobce dne 10. 7. 2014 nakládal způsobem uvedeným v § 42 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebních daních, tj. že byly skladovány s dokladem podle § 5 zákona o spotřebních daních, na kterém byl uveden nesprávný údaj o výši spotřební daně, přičemž bylo prokázáno, že vybrané výrobky nebyly zdaněny příslušnou sazbou spotřební daně.

Podstatou žaloby je nesouhlas žalobce se závěry celního úřadu a žalovaného, že nápoje Barmanska Zitronen a Barmanska Kirsch (dále jen „vybrané výrobky“) mají být zařazeny do položky kombinované nomenklatury (KN) 2208 uvedené v Příloze I. nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991, protože k původním produktům na bázi alkoholu vzniklého fermentací byly dále přidány ethanol, cukr, aromatické látky, barviva a konzervanty, a to v takovém poměru, že výsledný nápoj, tj. v daném případě lihovina, ztratila chuť, vůni a vzhled původního kvašeného produktu, přičemž výsledné vlastnosti nezískal finální produkt při fermentaci, ale až po jejím ukončení, a nejedná se tedy o meziprodukty podle § 93 odst. 4 zákona o spotřebních daních.

Žalobce zdůraznil, že v hotovém produktu je 21 % alkoholu, přičemž dolihováním se charakter produktu nemění – produkt je jen více alkoholický, zatímco chuť, vůně a vzhled jsou nezměněné. Podle žalobce ani jeden z důkazních prostředků, ze kterých vycházel žalovaný, nemůže jednoznačně potvrdit nesprávnost celního zařazení vybraného výrobku. Žalovaný neprokázal, že vybraný výrobek po dolihování ztratil svůj charakter fermentovaného nápoje.

O správném zařazení do KN 2206 svědčí deklarované složení uváděné výrobcem, podle kterého jsou přísady a příchutě používané pro výrobu vybraného výrobku schváleny pro použití v nápojích na bázi ovocného vína podle Přílohy I. nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. 2. 2014. Není tedy možné, aby vybraný výrobek ztratil svůj fermentovaný charakter přidáním schválených přísad, složení vybraného výrobku samo o sobě nemůže prokázat, že výrobek má být zdaněn jako líh.

Žalobce argumentoval i tím, že výsledek laboratorní analýzy v protokolu o zkoušce Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen, zpracované Celně technickou laboratoří (dále jen „CTL“), deklaruje, že u Barmanska Kirsch se jedná o čistou kapalinu tmavě červené barvy a charakteristického pachu po višních, resp. u Barmanska Zitronen jde o mírně zakalenou kapalinu pastelově žluté barvy a charakteristického pachu po citrónu, z čehož vyplývá, že zůstaly zachovány organoleptické vlastnosti, tedy jak vzhled, tak průhlednost i vůně

původního fermentovaného nápoje. Analýza otázku změnu chuti vybraného výrobku po dolihování neřešila.

Dle žalobce se navíc vybraný výrobek liší od produktu, který byl předmětem rozsudku Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“) ze dne 7. 5. 2009, ve věci *Siebrand BV proti Staatssecretaris van Financiën*, C-150/08. Ze závěrů uvedeného rozsudku žalobce dovozuje, že nedojde-li přidáním destilovaného alkoholu, vody, cukrového sirupu, aromatických látek a/nebo barviv ke ztrátě chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu, spadají nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce KN 2206 dále do této položky. Celní úřad ani žalovaný zkoušku chuti vybraných výrobků neprovedli, závěry o špatném celním zařazení jsou založeny pouze na hypotézách a spekulacích. Zatímco ve věci *Siebrand* byly nápoje vyráběny z jablečného vína (ke kterému byly přidány destilovaný alkohol, voda, cukr ve formě sirupu a různé aromatické látky a barviva, jakož i smetanová báze) a konečné produkty měly skutečný obsah alkoholu 14,5 % obj., z toho pouze 2,5 % zkvašeného (fermentovaného) jablečného vína a 12 % z přidaného destilátu, v případě vybraných výrobků Barmanska mají konečné produkty alkoholu 21 % obj., z čehož cca 12 – 14 % připadá na alkohol vzniklý kvašením a pouze 7 – 9 % na ethylový alkohol. To znamená, že cca 62,5 % z celkového množství alkoholu ve vybraných výrobcích prochází z procesu fermentace, oproti 20 % ve věci *Siebrand*.

Pokud žalovaný tvrdil, že se změnil charakter produktu, pak musela být změna vzhled, vůně a chuť původního fermentovaného produktu v důsledku přidání etanolu, případně dalších složek prokázána. Z protokolu o zkoušce ale vyplynulo, že vzhled a vůně zůstaly nezměněny. K porovnání zachování charakteru vybraného výrobku po dolití ethylového alkoholu by bylo nutné, aby byly porovnány nápoj po fermentaci s finálním produktem Barmanska. Tento důkaz však celní úřad ani žalovaný neprovedli. Naopak žalobce předložil posudek zpracovaný Biotechnologickým ústavem zemědělskopotravinářského průmyslu prof. Wacława Dabrowského – konkrétně Zprávu o zkouškách č. 255/ZF/2015 a posudek. Provedenou analýzou bylo prokázáno, že ve finálním produktu Barmanska nedošlo ke změně původního charakteru fermentovaného výrobku. Podle žalobce jsou tak skutkové závěry celního úřadu a žalovaného nesprávné a nedostatečné.

Podle žalobce je třeba vycházet z toho, že vybrané výrobky se sestávají z různých materiálů a v takovém případě je ustanovením, které je třeba použít pro účely zařazení vybraných výrobků, všeobecné pravidlo pro výklad kombinované nomenklatury číslo 3 b), na základě kterého je nezbytné pro účely sazebního zařazení stanovit jeden z materiálů, z nichž produkt sestává, který pro něj představuje podstatný charakter. Materiál, který vybraným výrobkům dodává podstatný charakter, je ten, který ovlivňuje jeho celkovou vůni, vzhled a chuť. Pokud jím je fermentovaný alkohol, pak je správné zařazení vybraných výrobků do položky KN 2206.

Žalobce dále uvedl, že celnímu úřadu předložil několik Závazných informací o sazebním zařazení zboží jiných států Evropské unie (dále jen „ZISZ“) jako podpůrný důkaz o tom, že v jiných evropských státech jsou výrobky obdobného složení a používané k obdobnému účelu zařazeny do položky KN 2206. Žalobce upozornil na to, že je žádoucí, aby v rámci jednotného trhu platila stejná pravidla a jejich výklad.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného

S ohledem na obsah žalobních námitek odkázal žalovaný na odůvodnění napadených rozhodnutí. Vyjádřil přesvědčení, že z výsledků laboratorní analýzy, popisu výroby předmětného vybraného výrobku, složení uvedeného na etiketě výrobku, z uplatnění pokynů pro zařazování do položky KN a pravidel a vysvětlivek ke KN, i z rozsudku ve věci *Siebrand*, a vzhledem k účelu použití výrobku lze učinit závěr o charakteru vybraného výrobku coby lihového nápoje ve smyslu položky KN 2208. Způsobem výroby ztratil výrobek svůj původní charakter fermentovaného nápoje. Žalovaný zdůraznil, že důvodem propadnutí vybraných výrobků, které jsou předmětem řízení, byla skutečnost, že tyto výrobky byly žalobcem skladovány, aniž byl předložen řádně a správně vyplněný doklad podle § 5 zákona o spotřebních daních, když mezi celními orgány a žalobcem není sporu o tom, že se jedná o vybrané výrobky. Podle žalovaného žalobce svou povinnost podle § 5 odst. 1 zákona o spotřebních daních nesplnil, neboť v jednom případě nepředložil příslušný doklad o zdanění, v druhém případě prokazoval zdanění vybraných výrobků se zařazením KN 2206, ačkoli se jednalo o výrobky KN 2208.

III. Zjištění ze správního spisu

Celní úřad provedl ve 2 provozovnách žalobce (v Železném Brodu a Liberci) dne 16. 7. 2017, resp. dne 10. 7. 2014 místní šetření. Zjistil, že žalobce skladuje vybrané výrobky – lahve o objemu 0,5 l s alkoholickými nápoji Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen – a nabízí je k prodeji bez označení kontrolní páskou podle zákona č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu. Při místních šetřeních byla pořízena fotodokumentace vybraných výrobků. Celní úřad odebral vzorky uvedených alkoholických nápojů a zaslala je k analýze. Vybrané výrobky celní úřad zajistil a žalobce vyzval k předložení dokladu prokazujícího zdanění výrobků. Žalobce v jednom případě žádné doklady nepředložil, ve druhém případě předložil interní doručovací doklad označený jako „Interner Lieferschein“ č. 253937 ze dne 27. 6. 2014, který ale celní úřad neuznal jako doklad prokazující zdanění.

Následně celní úřad rozhodl dne 2. 10. 2014, resp. v druhém případě dne 11. 12. 2014 podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních rozhodnutí o propadnutí shora identifikovaných vybraných výrobků z důvodu nakládání s nimi ve smyslu § 42 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních, když žalobce vybrané výrobky skladoval bez dokladu uvedeného v § 5 uvedeného zákona.

Rozhodnutím celního úřadu se žalobce bránil odvoláními. V průběhu odvolacího řízení žalovaný požádal o stanoviska Odboru 21 a Odboru 23 ve věci sazebního zařazení předmětných alkoholických nápojů Barmanska. Obě vyžádaná stanoviska se přiklonila k zařazení do položky KN 2208.

Ve vztahu k vybraným výrobkům, kterých se týká rozhodnutí o propadnutí ze dne 11. 12. 2014 a druhé napadené rozhodnutí žalovaného, žalobce předložil stejnopis elektronického správního dokladu pro dopravu vybraných výrobků podléhajících spotřební dani v režimu podmíněného osvobození od daně a proforma invoice nr. EU 40/2014 ze dne 16. 6. 2014. Na podporu svých argumentů ohledně sazebního zařazení vybraných výrobků předložil několik Závazných informací o sazebním zařazení zboží jiných států EU, dále písemnost „Oficiální interpretace polského ministra financí“ ze dne 24. 6. 2014 č. ITPP3/443-121/14/JK, „Stanovisko statistického úřadu v Lodži“ ze dne 2. 2. 2010 pod označením OKN-5672/KW-256/2010, rozhodnutí ředitele Celního úřadu v Lodži ze dne 8. 3. 2010. Následně žalobce vyvracel závěry celního úřadu a analýzu CTL písemnostmi „Zpráva o zkouškách č. 255/ZF/2015“ zpracovaná Biotechnologickým ústavem zemědělskopotravinářského průmyslu profesora Wacława Dabrowského, a posudkem tohoto ústavu.

Napadenými rozhodnutími ze dne 24. 3. 2016 žalovaný odmítnul odvolací námitky žalobce, prvně označeným rozhodnutím jeho odvolání zamítnul a rozhodnutí celního úřadu ze dne 2. 10. 2014 potvrdil a druhým rozhodnutím změnil rozhodnutí celního úřadu ze dne 11. 12. 2014 tak, že upřesnil, že důvodem pro propadnutí vybraných výrobků je jejich nakládání s nimi podle § 42 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebních daních. Změnu rozhodnutí celního úřadu ze dne 11. 12. 2014 žalovaný odůvodnil tím, že žalobce v průběhu odvolacího řízení předložil další doklady ke skladovaným lihovinám, bylo proto možné dovodit náležitosti dokladu o dopravě ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o spotřebních daních. Nejde tedy o případ dle § 42 odst. 2 písm. a), ale písm. b) zákona o spotřebních daních, neboť nejde o případ, kdy by žalobce nepředložil žádný doklad prokazující zdanění vybraných výrobků, ale předložil doklad, na kterém byl nesprávně uvedený údaj o výši spotřební daně celkem.

V odůvodnění obou rozhodnutí žalovaný shodně dovodil, že vybrané výrobky – při místním šetření zajištěné alkoholické nápoje Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen – nejsou meziprodukty ve smyslu § 93 odst. 4 zákona o spotřebních daních podléhající dani z vína a meziproduktů, které se zařazují do položky KN 2206, ale jde o líh ve smyslu § 67 odst. 1 uvedeného zákona podléhající dani z lihu; jde o výrobek, který se zařazuje do KN 2208 – Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80 % obj.; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje.

Žalovaný vyšel z údajů na etiketách spotřebitelského balení vybraných výrobků, z výsledků laboratorních analýz provedených CTL, z popisu výroby uvedeného žalobcem, dále zohlednil rozsudek ESD ve věci *Siebrand*, C-150/08, a konstatoval, že základem předmětných vybraných výrobků je sice alkoholický nápoj na bázi ovocného vína, který by samotný mohl být nejspíše zařazen do KN 2206, ale u předmětných výrobků nebyla splněna zásadní podmínka pro jejich zařazení do KN 2206, kterou je udržení totožného charakteru původního produktu, tj. jeho chutě, vzhledu a vůně.

Ze samotného obecného popisu výroby uvedeného žalobcem je podle žalovaného zřejmé, že během procesu výroby došlo k zásadní úpravě organoleptických vlastností výsledného produktu fermentace, a to konkrétně až po jeho fermentaci a stabilizaci (čechení). Žalovaný nesouhlasil s tím, že by výsledný produkt získal chuť, vůni a vzhled alkoholického nápoje již v první fázi výroby při fermentaci a poté došlo pouze k dolihování. Dle vysvětlivek k harmonizovanému systému k položce KN 2206 vyplývá, že zařazení výrobku do této položky nebrání přidání alkoholu. Podmínkou ovšem je, že upravený nápoj si zachová charakter fermentovaného nápoje, nápoj si musí zachovat charakter „vína“, tedy ostatního

kvašeného (fermentovaného) nápoje, což pro vybrané výrobky Barmanska neplatí. Žalovaný zdůraznil, že podle výsledků analýz CTL je poměr alkoholu získaného alkoholovým kvašením a alkoholu dodaného po fermentaci téměř 1:1, nelze bez dalšího akceptovat pouze argument založený na množství alkoholu získaného fermentací. Žalovaný dále upozornil na to,

že problematika sazebního zařazení alkoholických nápojů na bázi vína byla projednávána ve dnech 5. – 7. 3. 2014 ve Výboru pro celní kodex na 131. zasedání sektoru zemědělských a chemických výrobků, přičemž přítomné státy se vyjádřily pro sazební zařazení do 2208 HS s tím, že nápoje vyrobené z vína, k nimž byl přidán etanol a další látky takového druhu a v takovém množství, kdy výsledný nápoj ztratil chuť, vůni a vzhled původního vína, se s ohledem na rozsudek ESD ve věci *Siebrand*, C-150/08, řadí do čísla 2208.

Žalovaný současně přehodnotil názor, že u vybraného výrobku Barmanska Zitronen se jedná o likér. Připustil, že tento názor nebyl správný, protože nebyla zohledněna podmínka definice likéru stanovená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008. Ovšem výrobek nebyl do položky KN 2208 zařazen pouze na základě chybného označení výrobku CTL jakožto likéru. Samotný obsah cukru nad 100 g/l l nebyl jediným kritériem pro sazební zařazení, celními orgány byl zohledněn proces technologie výroby, přidání všech ostatních uvedených složek, a zejména výsledná změna organoleptických vlastností finálního produktu oproti původnímu, vzniklému po ukončení fermentačního procesu.

Žalovaný upozornil, že dle čl. 10 celního kodexu se ZISZ může dovolávat pouze ta oprávněná osoba, pro kterou byla na základě její žádosti vydána příslušným celním orgánem, pouze tehdy, prokáže-li, že zboží zcela odpovídá zboží uvedenému v závazné informaci. Žalovaný poté uvedl, že předložené závazné ZISZ byly celními orgány vydány pro jiné oprávněné osoby než žalobce a vzhledem k popisu zboží nelze ani jednoznačně dovodit, že se jedná o zboží totožné s propadlým zbožím. Žalovaný na podporu svého názoru poukázal na chorvatskou ZISZ č. HR OM-01-0094 platnou od 27. 6. 2014, která se vztahuje k alkoholickému nápoji s příchutí třešně ve skleněné lahvi o obsahu 500 ml, přičemž produkt se získá fermentací jablečné šťávy (13,05 % etanolu) a přidáním etanolu, když konečný obsah alkoholu v nápoji činí 21 % a tento předmětný výrobek byl zařazen pod KN 2208 s odůvodněním, že vzhledem k vysokému podílu přidané lihoviny ztratil předmětný nápoj charakter kvašených nápojů KN 2206.

K písemnosti „Oficiální interpretace polského ministra financí“ ze dne 24. 6. 2014 žalovaný uvedl, že se jedná o vyjádření ředitele daňové komory v Bydgoszczi ohledně sazby spotřební daně pro zamýšlený v budoucnu vyráběný alkoholický nápoj s obsahem alkoholu 21 %. Z data vydání žalovaný dovozoval, že nejde o individuální interpretaci vztahující se k výrobkům Barmanska, které se v době vydání této interpretace již vyráběli. Nadto je zde uvedeno jiné složení výsledného procesu, stejně se liší i vlastní proces výroby. Interpretace vychází z vyjádření, že vzniklý alkoholický nápoj bude mít smyslové vlastnosti charakteristické pro ovocný vinný nápoj, což pro výrobky Barmanska neplatí. Ke „Stanovisku statistického úřadu v Lodži“ ze dne 2. 2. 2010 žalovaný uvedl, že z něj opět není zřejmé, že by se mělo přímo vztahovat k výrobkům Barmanska, které kromě fermentovaného a přidaného alkoholu obsahují ještě další látky, a to aroma, barviva, kalidla a zejména cukr. Shodně žalovaný argumentoval i ve vztahu k rozhodnutí ředitele Celního úřadu v Lodži ze dne 8. 3. 2010. Žalovaný zdůraznil, že předložená stanoviska a rozhodnutí nemají povahu

závazných informací o sazebním zařazení a nejsou pro české celní orgány závazné.

K argumentaci žalobce o přípustném přidání cukru ve vysvětlivkách ke KN 2206 00 51 až 220600 89 žalovaný uvedl, že vysoký obsah přidaného cukru dodaného dodatečně až po fermentaci zapříčinil spolu s ostatními přidanými látkami výsledné přearazení finálního produktu z čísla KN 2206 do KN 2208. Objem cukru ve vybraných výrobcích vyšší než 100 g/l sám o sobě nevylučuje klasifikaci produktu do KN 2206, ovšem přidání vysokého obsahu cukru ve fázi, kdy již byl ukončen fermentační proces, spolu s dalšími látkami a s následným dolihováním má jednoznačný vliv na ztrátu chutě, vůně a vzhledu původního nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentaci).

Žalovaný odmítnul argumentaci ohledně analogického použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2016, protože nařízení se zabývá aromatizovanými vinnými výrobky, tedy výrobky z vinné révy s výjimkou vína „Retsina“, nikoliv nápoji na bázi ovocného vína.

Žalovaný popsal vlastnosti vybraných výrobků na základě výsledků analýz CTL a konstatoval, že výsledný produkt Barmanska musí mít odlišnou chuť (výrazněji alkoholovou, výrazně sladší, aromatickou a chuťově vyjádřenou dle druhu přidaných aromat) i barvu, než měl výchozí fermentačním procesem vzniklý produkt. Již s ohledem na popis výroby produktu, jeho složení a vůni odmítnul žalovaný provést zkoušku chuti a nepovažoval za nutné provést porovnání výrobků před dolihováním a po něm. Současně upozornil na to, že takové porovnání neobsahovala ani žalobcem předložená Zpráva o zkouškách č. 255/ZF/2015 ze dne 7. 10. 2015. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že ačkoli vybrané výrobky Barmanska nejsou co do obsahu alkoholu v procentech objemových totožné s výrobky ve věci *Siebrand*, C-150/08, podstatnou zůstává skutečnost, že původní fermentovaný produkt, který vznikl z jablečného (ovocného) vína byl pozměněn přidáním destilovaného alkoholu cukru ve formě sirupu a různých aromatických látek a barviv, proto je uvedený rozsudek plně aplikovatelný a zmiňují jej i vysvětlivky k položce KN 2206 00. Žalovaný zdůraznil, že předmětný rozsudek se nevztahuje pouze na nápoje, ke kterým byla přidána smetana, stejně jako množství přidaného destilovaného alkoholu není bráno jako jediný důvod toho, že by výrobek změnil svůj původní charakter fermentovaného nápoje.

Následně žalovaný hodnotil Zprávu o zkouškách č. 255/ZF/2015 a posudek Biotechnologického ústavu. Konstatoval, že výsledek analýz nikterak nezpochybnil výsledky analýz provedených CTL, obsahuje obecné, nepodložené závěry a neobsahuje srovnání původního fermentovaného produktu s výsledným produktem Barmanska.

Žalovaný uzavřel tím, že neopomenul žádných z předpokladů pro změnu klasifikace vyjmenovanou v příloze VIII. k závěrečné zprávě z 18. schůze Výboru pro celní kodex ES ze dne 16. 10. 2009, tj. v interpretaci rozsudku C-150/08. Použil všeobecná pravidla pro výklad harmonizovaného systému a kombinované nomenklatury 1 a 6, pravidlo 3b) k výkladu harmonizovaného systému, a řídil se jednotlivými body uvedeného rozsudku a zohlednil všechny objektivní charakteristiky a vlastnosti alkoholických nápojů Barmanska. Přihlédl jednak ke skutečnosti, že alkohol kvašený, fermentovaný přispívá k celkovému obsahu alkoholu produktu více než alkohol destinovaný (podle provedených analýz mají výrobky Barmanska obsah alkoholu $21,1 \pm 0,3$ obj. etanolu, z čehož 44 – 45 % je tvořeno podílem

etanolu z kukuřičného škrobu, nejedná se tedy o výrazný rozdíl), což znamená, že fermentací bylo dosaženo přibližně 12 – 14 % alkoholu a zbylá část je dolihována. Stejně tak z důvodu přidání všech dalších látek ztratily nápoje Barmanska chut', vůni a vzhled původního kvašeného (fermentovaného) nápoje, když za účelem dosažení požadované barvy (žlutá či červená) byl výrobek obarven, za účelem dosažení požadované chuti a vůně byl výrobek aromatizován a dochucen, přičemž citrónová a višňová vůně a chuť je příznačná pro sladké lihové nápoje. Výrobek byl oslazen cukrem a dolihován a na etiketě deklarován jako výrobek vhodný k přímé spotřebě nebo k výrobě „long drinků“, což je účel použití typický pro lihové nápoje položky KN 2208.

Podle žalovaného tedy měly být vybrané výrobky zdaněny spotřební daní z lihu a podle § 10 zákona o povinném značení lihu měly být také jako líh ve spotřebitelském balení podle § 4 tohoto zákona značeny kontrolní páskou, což se nestalo, proto se jedná o neznačený a nezdaněný líh ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o spotřebních daních, nikoli o meziprodukt podle § 93 odst. 4 uvedeného zákona. Žalobce v řízení o zajištění vybraných výrobků ani v řízení odvolacím neprokázal, že vybrané výrobky byly skladovány a nabízeny k prodeji s dokladem podle § 5 zákona o spotřebních daních, který by obsahoval správné údaje o výši spotřební daně celkem, a proto byly splněny podmínky pro jejich propadnutí podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních. Žalovaný poté odůvodnil, že nebylo možné přihlídnout ani k příznivější úpravě § 42c zákona o spotřebních daních, neboť pokud žalobce vybrané výrobky zdanil jako meziprodukt a nikoli jako líh, vybrané výrobky nebyly v době zajištění zdaněny.

III. Ústní projednání věci

K projednání věci v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nařídil soud ústní jednání. Žalobce se z jeho účasti omluvil, souhlasil, aby soud jednal a rozhodoval v jeho nepřítomnosti. Žalovaný při ústním jednání setrval na svém stanovisku, odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a navrhoval, aby soud žaloby zamítnul.

IV. Posouzení věci soudem

Mezi účastníky řízení je spornou otázkou, zda zboží skladované v provozovnách žalobce – alkoholické nápoje Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen – má být zařazeno pod kód 2206 nebo kód 2208 kombinované nomenklatury celního sazebníku, neboť od tohoto posouzení se odvíjí, zda je předmětem daně z vína a meziproduktů podle § 93 odst. 1, odst. 4 zákona o spotřebních daních či předmětem daně z lihu podle § 67 odst. 1 zákona o spotřebních daních.

Na posouzení uvedené otázky dopadá nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), a především nařízení Rady č. 2658/87. Podle článku 1 nařízení Rady č. 2658/87 byla zavedena nomenklatura zboží (dále jen „kombinovaná nomenklatura“ či „KN“), která je uvedena v příloze č. I.

Příloha č. I KN obsahuje třídu IV nazvanou „*Výrobky potravinářského průmyslu a nápoje, lihoviny a ocet; tabák a vyrobené tabákové náhražky*“. Tato třída obsahuje kapitolu 22, ve které je zařazeno zboží označené rubrikou „*Nápoje, lihoviny a ocet*“. V ní je pak obsažena položka KN 2206 nazvaná „*Ostatní kvašené (fermentované) nápoje (například jablečné víno, hruškové víno, medovina); směsi kvašených (fermentovaných) nápojů a směsi kvašených (fermentovaných) nápojů s nealkoholickými nápoji, jinde neuvedené ani nezahrnuté*“, a položku 2208, nazvanou „*Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80 % obj.; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje*“.

Podle ustálené judikatury je třeba za účelem zajištění právní jistoty a usnadnění kontrol hledat rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, jak jsou definovány zněním čísla KN a poznámek k třídám nebo kapitolám. Zařazení do společného celního sazebníku se řídí všeobecnými pravidly pro výklad KN, dále se využívá vysvětlivek k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“) a vysvětlivek ke KN, které sice nejsou závazné, ale jsou platným prostředkem pro výklad sazebního zařazení zboží (v podrobnostech srov. str. 14, resp. 17 napadených rozhodnutí, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2004, č. j. 2 As 59/2003 – 70, ze dne 24. 1. 2011, č. j. 7 Afs 23/2008 – 93, či ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 – 272, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). Lze dodat, že pro některé případy sazebního zařazení lze využít prováděcích nařízení Komise o zařazení určitého zboží do KN, dále stanoviska Výboru pro celní kodex Evropské komise k sazebnímu zařazení zboží, stanoviska a rozhodnutí k sazebnímu zařazení zboží Výboru pro Harmonizovaný systém Světové celní organizace WCO.

Znění čísel KN 2206 a KN 2208, všeobecná pravidla pro výklad KN i vysvětlivky KN i HS byla citována a jejich aplikace při zařazení určitého zboží do jedné z těchto položek kapitoly 22 KN podrobně rozebrána v rozsudku ESD ve věci *Siebrand*, C-150/08, který je oběma účastníkům řízení dobře znám, proto si na něj soud dovolí v podrobnostech odkázat. Z uvedeného rozsudku vyplývá, že „*Nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce 2206 KN kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991, do nichž byly v určitém poměru přidány destilovaný alkohol, voda, cukrový sirup, aromatické látky, barviva a do některých z nich smetanová báze, což způsobilo ztrátu jejich chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu, nespádají do položky 2206 kombinované nomenklatury, ale do její položky 2208.*“ Uvedený rozsudek se projevil i ve znění vysvětlivek KN k položce 2206 (ve znění od 4. 3. 2015): „*Nápoje na bázi kvašených alkoholických nápojů, do nichž byl přidán destilovaný alkohol, voda a další látky (např. sirup, různá aromata a barviva a v některých případech i krémový základ), jsou zařazeny podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-150/08. Pokud přídavek takových složek způsobí ztrátu chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyrobeného z určitého ovoce nebo přírodního produktu, tj. kvašeného nápoje čísla 2206, je v souladu s rozsudkem zařazen do čísla 2208*“.

Žalobci lze přitakat, že vysvětlivky HS k číslu 2206 umožňují přidání alkoholu do nápojů do této položky spadajících. Podmínkou pro zařazení takových nápojů nadále

do položky 2206 je zachování charakteristických rysů kvašených fermentovaných nápojů (soud připomíná, že jako příklady jsou v této položce uvedeny jablečné a hruškové víno, medovina). Stejně tak obohacení alkoholem či doslazení výrobku získaného kvasným (fermentačním) procesem připouští vysvětlivky k položce KN 2206. Právě konstatované zohlednil rozsudek ESD ve věci C-150/09, z něhož vyplývají kritéria použitá pro určení materiálu, který v souladu s všeobecným pravidlem 3b) představuje podstatný charakter nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací), do kterého byly přidány destilovaný alkohol, voda, cukrový sirup, aroma a barviva, pro účely sazební zařazení. Množství přidávaného destilovaného alkoholu bylo jednou, nikoli však jedinou objektivní charakteristikou a vlastností, z nichž je třeba vycházet. Hodnoceny byly dále organoleptické vlastnosti výrobku a účel použití výrobku, také forma, barva a obchodní jméno, a to z toho pohledu, zda odpovídají charakteristikám alkoholických nápojů zařazených do položky 2208. Soud uvádí, že žalovaný v intencích uvedených závěrů postupoval.

Podle vyjádření žalobce v průběhu správního řízení (dle vyjádření výrobce vybraných výrobků polské společnosti Jantón S.A.Sp.K.) byly vybrané výrobky vyráběny alkoholovou fermentací zahuštěné ovocné šťávy pomocí použití cukru, glukózového a fruktózového sirupu, droždí, vody, kultury a potravinářských kyselin, přičemž po procesu fermentace byl produkt podroben odstředění a následně procesu stabilizace (čeření). Poloprodukt získaný tímto způsobem s obsahem alkoholu 12 – 14 obj. % byl podroben kupážování přidáním složek (aromata a/nebo ovocné šťávy) za tím účelem, aby nápoj dostal určitou příchut', vůni a vizuální vlastnosti. Následně byl do takto získaného aromatizovaného nápoje dolit ethylový alkohol v max. objemu 10 dm³ stoprocentního alkoholu na 1 hektolitr hotového výrobku. V hotovém produktu je obsah alkoholu 21 %.

Vyjádření o množství alkoholu a přidání cukru, alkoholu, příchutí a barviv odpovídaly i údaje na etiketách, jimiž byly vybrané výrobky opatřeny. Etiketa na láhvi o objemu 0,5 l spotřebitelského balení vybraného výrobku Barmanska Kirsch deklarovala obsah etanolu ve výrobku 21% obj., dále na ní bylo uvedeno složení: „*alkoholický nápoj na bázi višňového vína, cukr, alkohol, antokyaniny E 163, višňové aroma, regulátor kyselosti: kyselina citrónová, konzervant: disiričitan sodný E223*“. Na etiketě láhve o objemu 0,5 l spotřebitelského balení nápoje Barmanska Zitronen byl uveden obsah etanolu ve výrobku 21% obj. a složení „*alkoholický nápoj na bázi ovocného vína, cukr, alkohol, koncentrát citronové šťávy, regulátor kyselosti: kyselina citrónová, citronové aroma, kalidlo, konzervant: disiričitan sodný E223*“. Sám výrobce tedy prezentoval zboží jako alkoholický nápoj na bázi višňového, resp. ovocného vína. Tedy jako alkoholický nápoj, k jehož výrobě jako základ sloužilo višňové, resp. ovocné víno, nikoli jako višňové, resp. ovocné víno samotné či jeho směs či směs takového kvašeného (fermentovaného) nápoje s nealkoholickými nápoji, jak o nich hovoří název a popis čísla KN 2206.

Z analýzy vybraných výrobků CTL (z protokolů o odběru vzorků a protokolů o zkoušce) vyplývá, že u nápoje Barmanska Kirsch jde o čirou kapalinu tmavě červené barvy charakteristického pachu po višních; s obsahem etanolu $21,1 \pm 0,3$ % obj., s tím, že veškerý etanol ve výrobku je kvasného původu - nejpravděpodobněji z kukuřice a višní, přičemž minimální podíl etanolu z kukuřičného škrobu je 45 %; cukr byl zjištěn v množství $97,3 \pm 1,8$ g/l jako invertní cukr. U nápoje Barmanska Zitronen šlo o mírně zakalenou kapalinu pastelově žluté barvy charakteristického pachu po citronu; s obsahem etanolu $21,1 \pm 0,3$ % obj.,

přičemž minimální podíl etanolu z kukuřičného škrobu je 44 %; zjištěný obsah cukru činil nad 100 g/l s tím, že jde o invertní cukr.

Na základě zjištěného množství cukru nad 100 g/l a etanolu min. 15 % obj. v alkoholickém nápoji Barmanska Zitronen dokonce CTL konstatovala, že jde o likér ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 110/2008. Tento závěr sice žalovaný v napadených rozhodnutích korigoval, nicméně nelze přehlédnout, že sám žalobce označoval oba vybrané výrobky v interním doručovacím dokladu (viz. žalobcem předložený doklad „Inter Lieferschein“) jako višňový likér a citronový likér.

Výše uvedené vede soud ke shodným závěrům, k jakým dospěl žalovaný. Vysoký obsah přidaného cukru, který byl zjištěn jako invertní, přidaný dodatečně po fermentaci, spolu s ostatními přidanými látkami (aromaty, barvivy a kyselinami) a výrazným dolihováním po ukončení procesu fermentace, kdy dodatečně přidaný ethylový alkohol dosahoval téměř polovinu celkového množství alkoholu v nápoji (zkouškami CTL prokázáno minimální množství 44 %, resp. 45 % etanolu z kukuřičného škrobu), to vše v kombinaci mělo vliv na organoleptické vlastnosti konečného produktu. Jak případně uvedl žalovaný, vysoký obsah cukru ve vybraném výrobku ($97,3 \pm 1,8$ g/l, resp. vyšší než 100 g/l) sám o sobě nevylučuje klasifikaci produktu do čísla KN 2206, ale přidání takto vysokého obsahu cukru po ukončení fermentace, spolu s dalšími látkami a s dolihováním má nepochybně vliv na ztrátu chutě, vůně a vzhledu původního nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací), který odpovídal nápojům zařazovaným do položky 2206 KN.

Shora popsaným způsobem výroby totiž musí z produktu vzniklého kvašením (fermentací) v důsledku výrazného doslazení a významného dolihování vzniknout odlišný alkoholický nápoj. Pokud se z původního višňového, resp. ovocného vína s obsahem alkoholu 12 – 14 % obj. staly alkoholické nápoje s obsahem etanolu cca 21 % obj., s vysokým obsahem cukru kolem 97,3 g/l, resp. 106, 3 g/l, přičemž tyto alkoholické nápoje byly po fermentaci dále ochucovány a upravovány, a to nepochybně proto, aby bylo dosaženo požadovaného vzhledu, chuti a vůně, nemůže obstát žalobcovo tvrzení o zachování původních vlastností fermentovaného nápoje, který by konečným produktům dával podstatný charakter kvašeného (fermentovaného) nápoje čísla 2206 KN.

Jak vyplynulo z popisu výroby a analýzy CTL, v případě alkoholického nápoje Barmanska Kirsch vznikla čirá kapalina tmavě červené barvy a charakteristického pachu po višních, s přídavkem antokyanů E163, višňového aroma, regulátoru kyselosti kyseliny citrónové, citrónového aroma a konzervantu disiričitanu sodného E223; v případě alkoholického nápoje Barmanska Zitronen vznikla mírně zakalená kapalina pastelové žluté barvy a charakteristického pachu po citrónu, s přídavkem koncentráту citrónové šťávy, regulátoru kyselosti kyseliny citrónové, citrónového aroma, kalidla a konzervantu disiričitanu sodného E223. Tedy alkoholické nápoje mnohem sladší a více alkoholové chuti, v důsledku přidání kyselin a aromat více aromatické, s chutí po přidaných aromatech, jiné barvy. U alkoholického nápoje Barmanska Kirsch nápoj mnohem sladší a téměř o 50 % více alkoholický, v důsledku přidání višňového aroma a kyseliny citrónové jiné chuti, jiné barvy v důsledku dodatečného dobarvení antokyanem E163. U alkoholického nápoje Barmanska Zitronen se z fermentovaného nápoje na bázi ovocného vína stal sladký, rovněž skoro o 50 % více alkoholický nápoj, mírně zakalený, vůně a chuti po citróněch v důsledku dochucení

koncentrátu citrónové šťávy.

Soud souhlasí se žalovaným, že ztráta chuti vyplývá již z postupu výroby, z výrobcem deklarovaného složení vybraných výrobků dle obsahu etiket, jakožto i ze zjištění CTL. Soud nepřijal žalobcovu námitku, že k takovému závěru žalovaný bez porovnání nápoje po fermentaci a finálního vybraného výrobku nemohl dojít, a má za to, že celní orgány rozhodovaly na základě dostatečných skutkových zjištění. Ostatně takové porovnání neobsahuje ani „Zpráva o zkouškách č. 255/ZF/2015“ a posudek, které podle žalobce závěry napadených rozhodnutí vyvrací. Při zkouškách provedených Biotechnologickým ústavem zemědělskopotravinářského průmyslu v Polsku byly analyzovány pouze intenzita, tj. obsah alkoholu v % obj., obsah celkového extraktu a celková kyselost, žádné porovnání jednotlivých vlastností fermentovaného nápoje a konečného produktu po dolihování a dodání dalších látek provedeno nebylo. Lze přisvědčit žalovanému, že předložený posudek nijak neodůvodnil závěr, že rozdíl mezi výsledným nápojem Barmanska a aromatizovaným fermentovaným nápojem spočívá prakticky jen v síle alkoholu. Posudek se nijak nevypořádává s vlivem dodatečně přidaného velkého množství cukru, aromat a/nebo ovocných šťáv a také barviv (které byly dle popisu výroby do fermentovaného nápoje přidány, aby dostal nápoj určitou chuť, vůni a vizuální vlastnosti) na chuť výsledného alkoholického nápoje Barmanska.

Na věci nic nemění ani to, zda jsou přísady a příchutě použité dle vyjádření výrobce vybraných výrobků schváleny pro použití v nápojích podle přílohy I. nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. 2. 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91. Uvedené nařízení se vztahuje pouze na aromatizované vinné výrobky, jak jsou definovány v článku 3 nařízení, kterými jsou aromatizovaná vína (s výjimkou vína „Retsina“), aromatizované vinné nápoje a aromatizované vinné koktejly, tedy nápoje, jejichž základem je výrobek z vinné révy. Nelze se tedy jeho ustanovení dovolávat v souvislosti s úpravou a klasifikací alkoholických nápojů Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen, které byly vyrobeny na bázi višňového, resp. ovocného vína. Soud plně souhlasí se žalovaným, že analogie právní úpravy pro aromatizované vinné nápoje z vinné révy s víny ovocnými je nepřipadná a uvedeným nařízením nelze argumentovat způsobem, jakým to činí žalobce. Mezi užití přísad a příchutí zahrnutých do přílohy č. 1 k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 pro vína z vinných hroznů a pro fermentované nápoje nelze klást rovnítko. Nelze totiž přehlédnout, že uvedené nařízení stanoví pro zařazení výrobků mezi aromatizované vinné nápoje další podmínky týkající se obsahu výrobků z vinné révy, přidání alkoholu a množství alkoholu v % obj. Soud proto nepřisvědčil žalobci, že fermentovaný poloprodukt neztratí svůj charakter jen proto, že použité přísady a příchutě byly povolené pro úpravu vinných výrobků shora označeným nařízením.

Podle přesvědčení soudu nejsou námitky žalobce důvodné a žalovaný při hodnocení vybraných výrobků použil správně všeobecná pravidla pro výklad HS 1 a 6, včetně pravidla 3b), a řídil se kritérii, která pro posouzení nápojů na bázi alkoholu vzniklého kvašením s přidáním ehtylového alkoholu, cukru, aromat, barviv a dalších látek, formuloval rozsudek ESD ve věci *Siebrand*, C-150/08.

Závěru, že jde o takové nápoje, u nichž přidáním vysokého množství alkoholu nikoli přímo z fermentačního procesu, cukru, aromat, kyselin, barviv došlo ke ztrátě původních organoleptických vlastností a charakteristik fermentovaného nápoje vyráběného z určitého ovoce, a tedy nápoje řazené v souladu s kritérii rozsudku ESD ve věci *Siebrand*, C-150/08,

do položky 2208 KN, odpovídá i to, že oba výrobky byly dle údajů na etiketách výrobcem doporučeny ke spotřebě, a to dobře chlazené, buď k přímé spotřebě na ledu, nebo k výrobě long drinků. Tedy tak, jak jsou ke spotřebě typicky užívány lihové nápoje pod položkou 2208.

Soud musí nakonec odmítnout i žalobcovu argumentaci založenou na potřebě stejného zařazení zboží na jednotném trhu, kdy jako podpůrné důkazy ohledně zařazení vybraných výrobků do položky 2206 KN žalobce označil jednotlivé ZISZ.

Rozhodnutí o ZISZ se může dovolávat pouze oprávněná osoba, pro kterou byla ZISZ na základě její žádosti vydána příslušným celním orgánem, a to pouze v případě, že věrohodně prokáže, že zboží zcela odpovídá zboží uvedenému v ZISZ (čl. 12 celního kodexu). ZISZ je právně závazná ve všech členských státech EU a obecně platná šest let od jejího vydání.

Žalobcem označené ZISZ č. PL PL-WIT201201413, č. GB119769823 a č. GB117847256 (posledně označená ze dne 9. 10. 2008, tedy v době rozhodnutí žalovaného již neplatná) nebyly vydány zahraničními celními orgány pro žalobce a vzhledem k popisu zboží nelze ani konstatovat, že by vybrané výrobky Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen zcela odpovídaly zboží uvedenému v těchto ZISZ. Nápoj, kterého se týkala ZISZ č. GB119769823, byl kvašeným vínem z čerstvých hroznů s obsahem alkoholu 13,3 %. Stejně tak alkoholický nápoj označený jako zázvorový krém na základě vína popsany v ZISZ č. GB117847256 měl obsah alkoholu 14 %. Z polské ZISZ č. PLPL-WIT-2012-01413 vyplývá, že zboží, pro které byla ZISZ vydána, mělo obsah alkoholu od 16 % do 22 % obj. a bylo dopravováno v cisternách po cca 24 000 l, zatímco vybrané výrobky byly ve spotřebitelském balení – skleněných lahvích o objemu 0,5 l. Ani v tomto případě nelze zboží ztotožnit s vybranými výrobky.

Totéž lze konstatovat ve vztahu k finským ZISZ. Ze ZISZ č. FI1960/03.01.01/14 a č. FI438/301/11 vyplývá, že byly vydány pro kořeněný nápoj glögg vyráběný z čerstvého hroznového vína s obsahem alkoholu 21 % obj., který obsahuje kolem 35 % červeného vína, druhý nápoj pak obsahoval také výtažek z brusinky, brusnice a borůvky. ZISZ č. FI127/301/12 se týkala vinného svařeného nápoje typu glögg o lihovitosti 21 % obj. obsahujícího okolo 35 % červeného vína. ZISZ č. FI2807/03.01.01/13 se také týkala svařeného aromatizovaného vinného nápoje s obsahem alkoholu 21 % obj. Jednalo se tedy o alkoholické nápoje sice se stejným obsahem alkoholu 21 % obj. jako u posuzovaných vybraných výrobků, ale s ohledem na popis a složení nápojů (prezentovány jako vinné nápoje, obsahující 35 % červeného vína z čerstvých hroznů) se nejednalo o stejné alkoholické nápoje. Ke shodným závěrům dospěl již žalovaný v napadeném rozhodnutí, žalobce proti jeho hodnocení předložených ZISZ žádné konkrétní argumenty nevznesl, pouze se opakovaně na ZISZ odvolává. Žalovaný naopak na podporu sazebního zařazení alkoholických nápojů Barmanska Kirsch a Barmanska Zitronen doložil ZISZ vydanou chorvatskými celními orgány č. HR OM-2014-0094, která se týkala alkoholického nápoje s příchutí třešně ve skleněné láhvi o objemu 0,5 l získaného fermentací jablečné šťávy, což vedlo k dosažení lihovitosti 13,05 %, s přidáním etanolu, čímž bylo dosaženo konečného množství alkoholu v nápoji 21 %; bylo konstatováno, že vzhledem k vysokému podílu přidané lihoviny byl ztracen charakter kvašených nápojů zařazených pod položku 2206 KN a nápoj byl proto zařazen pod položku 2208, a to právě i s přihlédnutím k rozsudku ve věci C-150/09. Šlo přitom o nápoj svým

popisem shodným s alkoholickým nápojem Barmanska Kirsch. Zmíněná ZISZ jednoznačně podporuje argumentaci žalovaného.

V. Závěr a náklady řízení

Ze všech shora uvedených důvodů soud posoudil žaloby jako nedůvodné a zamítl je podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. dubna 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu